

— osaliselt tühistada Euroopa Keskpanga 5. detsembri 2012. aasta suunis üleeuroopalise automatiseeritud reaalsajalise brutoarvelduste kiirülekandesteemi (TARGET2) kohta (suunis EKP/2012/27) (ELT 2013 L 30, lk 1);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et EKP-l puudus pädevus vaidlustatud aktide avaldamiseks: see kas ei ole üldse tema pädevuses või siis oleks tulnud vastu võtta seadusandlik akt, näiteks nõukogu või EKP enese määrus.

2. Teine väide, et vaidlustatud aktid kehtestavad kas *de jure* või *de facto* asukohanõude eurodes arveldustoiminguid teha soovivatele kesksetele vastaspooltele, kelle päevane tehingu-maht ületab teatava künnise. Lisaks või teise võimalusena piiravad või takistavad need euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvate kesksete vastaspoolte teenuste laadi või hulka või selle kapitali mahtu, mida nad võivad kliirida. Vaidlustatud aktid rikuvad ELTL artikleid 48, 56 ja/või 63, või vähemalt mõnda nimetatud artiklitest, kuna:

— euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides, nagu näiteks Ühendkuningriigis, asuvad kesksed vastaspoolled on kohustatud oma haldus- ja kontrollikeskused üle viima eurosüsteemi kuuluvatesse liikmesriikidesse. Samuti on nad sunnitud end uuesti asutama juriidiliste isikutena, keda tunnustab teise liikmesriigi sisene õigus;

— juhul kui niisugused kesksed vastaspoolled ei vaheta oma asukohta nagu nõutud, keelatakse neile juurdepääs eurosüsteemi kuuluvate liikmesriikide finantsturgudele, nii et nad kas ei saa juurdepääsu samadel tingimustel, nagu saavad neis riikides asuvad kesksed vastaspoolled, või nad ei saa üldse juurdepääsu;

— niisugused mitteresidentid kesksed vastaspoolled ei ole õigustatud kasutama EKP või eurosüsteemi kuuluvate riikide keskpankade pakutavaid võimalusi kas samadel tingimustel või üldse mitte;

— selle tulemusel saab niisuguste kesksete vastaspoolte võime pakkuda klientidele Euroopa Liidus arveldusteenuseid eurodes olema kas piiratud või koguni täielikult keelatud.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud aktid rikuvad ELTL artiklit 101 ja/või 102, tõlgendatuna koos ELTL artikliga 106 ja ELL artikliga 13, kuna:

— sisuliselt nõuavad need, et kõik teatavast summast suuremad eurodes tehtavad arveldustoimingud peab tegema euroalasse kuuluvast liikmesriigis asuv keskne vastaspool;

— sisuliselt suunavad need euroala riikide keskpanku mitte juhtima eurodes olevaid ning selles otsuses sätestatud künnisest suuremaid reserve euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvatele kesksetele vastaspooltele.

4. Neljas väide, et nõue, mille kohaselt euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvad kesksed vastaspoolled peavad hakkama tegutsema teistsuguse juriidilise isikuna ja teises asukohas, kujutab endast otsest ja vahetut riikkondsusel põhinevat diskrimineerimist. See riivab ka EL-is kehtivat võrdsuse üldpõhimõtet, kuna erinevates liikmesriikides asuvaid kesksed vastaspooli koheldakse erinevalt, ilma et selleks oleks mingit objektiivset põhjust.

5. Viies väide, et vaidlustatud aktid rikuvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabebehoidlate kohta (ELT L 201, lk 1) asjakohaseid sätteid.

6. Kuues väide, et vaidlustatud aktid rikuvad teenustekaubanduse üldlepingu (GATS) II, XI, XVI ja XVII artiklit, või vähemalt mõnda nimetatud artiklitest.

7. Seitsmes väide, et võtmata endale tõendamiskoormist tõendamaks, et niisuguste piirangute kehtestamiseks puudub üldine huvi (kui EKP soovib erandit kehtestada, siis ta peab ise selle vajalikkust tõendama) väidab Ühendkuningriik, et avalikul huvil põhinev mis tahes põhjendus, mille EKP võib esitada, ei vasta proportsionaalsuse nõudele, kuna kontrolli liidus, kuid väljaspool euroala asuvate finantsinstitutsioonide üle saab teostada ka vähem piiravate meetmete abil.

Ioannis Ntouvase 17. veebruaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-107/11: Ntouvass versus ECDC

(Kohtuasi T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Ioannis Ntouvass (Agiost Stefanos, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Kolias)

Teine menetluspool: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (Stockholm, Rootsi)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 11. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas F-107/11: *Ntouvras vs. ECDC*, millega jäeti rahuldamata hagi, millega paluti tühistada apellandi 2010. aasta hindamisaruanne, ja mõisteti temalt välja kõik kohtukulud;
- tühistada esimeses astmes vaidlustatud otsus ning
- mõista kostjalt välja kõik esimese astme ja apellatsioonimeetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant neliteist väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud tõendamiskoormist ja tõendite hankimist puudutavad õigusnorme, kuna Avaliku Teenistuse Kohus rahuldab vastustaja nõude pikendada esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaega, kuigi vastustaja ei esitanud sellist pikendamist põhjendavaid asjaolusid.
2. Teine väide, et on tehtud sisuline viga faktiliste asjaolude tuvastamisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et esimeses astmes esitatud hagi vastustajale kättetoimetamise kuupäev oli 7. november 2011, mitte 4. november 2011.
3. Kolmas väide, et valesti on hinnatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas ja hindas valesti toimiku dokumente, mis lükkavad ümber vastustaja argumendid, mis viimane esitas esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaja pikendamise taotluse põhjendamiseks.
4. Neljas väide, et õiguslikult valesti on kvalifitseeritud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus luges valesti „erilisteks” asjaoludeks neid vastustaja argumente, mis ta esitas esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaja pikendamise taotlemisel.
5. Viies väide, et faktiliste asjaolude tuvastamisel ning teise võimalusena faktiliste asjaolude kvalifitseerimisel on tehtud viga, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis valesti, et apellant ei taotlenud tagaseljaotsuse tegemist ning teise võimalusena, et apellandi seisukohad ei kujutanud endast taotlust tagaseljaotsuse tegemiseks.
6. Kuues väide, et toimiku dokumente on valesti tõlgendatud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et kaks ametikohta apellandi talituses olid teineteisest oluliselt erinevad.
7. Seitsmes väide, et tõendamiskoormise kindlakstegemisel on tehtud viga, kuna Avaliku Teenistuse Kohus lükkas tõendite puudumisel tagasi apellandi väite, et vähemalt ühel hindamise ühiskomitee liikmetest oli huvide konflikt, kuigi asjaomased tõendid koosnesid esimeses astmes esitatud hagi välja toodud ja vastustajale kättesaadavatest dokumentidest; teise võimalusena, et Avaliku Teenistuse Kohus ei ole täitnud oma kohust töövaidlusi lahendavad halduskohtuna määrata vajalikke menetlust korraldavaid meetmeid asjaomaste dokumentide saamiseks. Peale selle tõlgendas Avaliku Teenistuse Kohus valesti apellandi väite õiguslikku alust ning ECDC direktori poolt 17. aprillil 2009 vastu võetud hindamise rakendusnormi nr 20 (edaspidi „rakendusnorm”) artikli 9 lõiget 6.
8. Kaheksas väide, et valesti on tõlgendatud ning ei ole analüüsitud väidet, et ECDC hindamise ühiskomitee menetlusnormid puuduvad.
9. Üheksas väide, et tõendeid on moonutatud või teise võimalusena on tehtud viga faktilisi asjaolude kvalifitseerimisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et põhjendatud ei ole apellandi väide, et ECDC ühiskomitee ei kontrollinud asjaolusid, mida ta pidi rakendusnormi artikli 9 lõike 4 alusel tegema.
10. Kümnes väide, et valesti on hinnatud ja teise võimalusena on tehtud viga faktiliste asjaolude kvalifitseerimisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas ECDC hindamise ühiskomitee arvamuse põhjendust piisavaks.
11. Üheteistkümnes väide, et väidet on valesti on tõlgendatud ja faktilisi asjaolusid on valesti klassifitseeritud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas valesti apellandi väidet, et vastustaja hindamise ühiskomitee arvamuse ebapiisav põhjendus on ilmne hindamisviga, ning leidis, et see põhjendus on piisav.

12. Kaheteistkümnes väide, et valesti on hinnatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et vaidlustatud hindamisaruandes ei ole tehtud ilmset hindamisviga osas, mis puudutab apellandi tõhusust töökoormuse osas.

13. Kolmeteistkümnes väide, et faktilisi asjaolusid on õiguslikult valesti kvalifitseeritud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas proportsionaalseks vaidlustatud hindamisaruandes tehtud kriitikat, isegi kui vastustaja ei olnud hindamisperioodil apellanti tema tegevuses esinevatest väidetavatest probleemidest teavitanud.

14. Neljas väide, et faktilisi asjaolusid on valesti hinnatud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas apellandi töökoormist oluliselt väiksemaks kui see tegelikult oli.

— tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punkt h või teise võimalusena tühistada artikli 2 lõike 2 punkt h osas, milles Toshiba on pandud solidaarvastutus, või teise võimalusena vähendada trahvi nagu Üldkohus kohaseks peab;

— teha muu taoline määrus, mis on kohtuasja asjaolusid arvesse võttes sobiv;

— hüvitada hagejale menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 16. mai 2000 kuni 11. aprill 2002.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 12. aprill 2002 kuni 31. märts 2003.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation vastutab solidaarselt Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (edaspidi „MTPD”) osalemise eest rikkumises ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena neljanda väite osas, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et MTPD osales rikkumises ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

6. Kuues väide, et vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punktis g ja artikli 2 lõike 2 punktis h on vääralt määratud trahv, või teise võimalusena, et kõnealused trahvid on arvutatud valesti.

20. veebruaril 2013 esitatud hagi — Toshiba versus komisjon

(Kohtuasi T-104/13)

(2013/C 114/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Toshiba Corp. (Tokio, Jaapan) (esindajad: *solicitor* J. MacLennan, advokaadid J. Jourdan, A. Schulz ja P. Berghe)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsuse juhtumis COMP/39.437 — *telerite ja arvutikuvarite kineskoobid*, artikli 1 lõike 2 punkt d;

— tühistada komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsuse juhtumis COMP/39.437 — *telerite ja arvutikuvarite kineskoobid*, artikli 1 lõike 2 punkt e;

— tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punkt g või teise võimalusena vähendada trahvi nagu Üldkohus kohaseks peab;